

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 679/08
13.03.2008. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Sladane Nakić-Momirović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca maloletne MM1 i maloletne MM2, čiji je zakonski zastupnik AA koju zastupa AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, koje zastupa BA, advokat, radi izdržavanja, odlučujući o reviziji drugotužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž.br.906/07 od 14.6.2007. godine, u sednici održanoj dana 13.3.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJU SE presuda Okružnog suda u Pančevu Gž.br.906/07 od 14.6.2007. godine i presuda Opštinskog suda u Pančevu P.br.2015/06 od 19.4.2007. godine u odnosu na drugotuženu VV pa se u odnosu na drugotuženu odbija kao neosnovan tužbeni zahtev kojim su tužilje maloletna MM1 i maloletna MM2 tražile da se drugotužena VV obaveže da im počev od 19.4.2007. godine plaća za svaku tužilju po 3.000,00 dinara mesečno, solidarno sa prvotuženim BB.

Svaka stranka snosi svoje troškove revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pančevu Gž.br.906/07 od 14.6.2007. godine, odbijena je kao neosnovana žalba drugotužene i potvrđena presuda Opštinskog suda u Pančevu P.br.2015/06 od 19.4.2007. godine kojom su obavezani tuženi BB i VV da na ime svog dela doprinosu za izdržavanje tužilja maloletne MM1 i maloletne MM2 solidarno plaćaju za svako dete po 3.000,00 dinara mesečno počev od 19.4.2007. godine pa ubuduće dok za to traju zakonski uslovi ili dok ova presuda ne bude izmenjena, svakog 1-og do 15-og umesecu za tekući mesec na ruke zakonskog zastupnika AA, a na koji način se menja presuda Opštinskog suda u Pančevu P.br.1779/02 od 20.12.2002. godine i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv ove drugostepene presude drugotužena VV je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku – ZPP ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i našao da je revizija osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 7. ZPP na koju u reviziji ukazuje drugotužena. Posebna tužba od 6.3.2007. godine za obavezivanje drugotužene da solidarno sa prvotuženim plaća izdržavanje tužiljama, rešenje o spajanju postupaka po pojedinačnim tužbama protiv tuženih i poziv za ročište, očigledno su uručeni tuženoj, jer je, u smislu člana 283. ZPP, drugotužena osporila zahtev ove tužbe na ročištu 21.3.2007. godine, kako to proizilazi iz zapisnika sa ovog ročišta koji je lično potpisala. Kako je glavna rasprava održana 19.4.2008. godine u odsustvu uredno pozvane drugotužene na osnovu ovlašćenja iz člana 296. ZPP, drugotužena u reviziji neosnovano ukazuje da protiv nje parnica u kojoj je doneta pobijana odluka nije ni počela da teče i da joj raspravljanje u postupku pred prvostepenim sudom nije bilo omogućeno u smislu člana 197. stav 1. u vezi člana 361. stav 2. tačka 7. ZPP.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, brak zakonske zastupnice tužilja i prvotuženog razveden je pravosnažnom sudskom presudom od 20.12.2002. godine donetom u predmetu P.br.1789/02 Opštinskog suda u Pančevu, a prvotuženi obavezan da za maloletnu decu – tužilje, poverene na čuvanje i vaspitanje majci, plaća po 2.000,00 dinara mesečno od 19.8.2002. godine pa ubuduće. Prvotuženi ne plaća izdržavanje za tužilje, a od _____. godine nalazi se na izdržavanju kazne zatvora u KPD Požarevac. Tužilja MM1 rođena je _____. godine, a MM2 _____. godine. Tužilje žive sa zakonskom zastupnicom, majkom, u stanu koji je vlasništvo njenog oca, roditelji zakonske zastupnice imaju primanja od ukupno 24.000,00 dinara, a zakonska zastupnica je zaposlena u ____ i ostvaruje primanja od 21.859,00 dinara mesečno. Prvotuženi je pre odlaska na izdržavanje kazne radio privatno i zaradivao oko 10.000,00 dinara mesečno, rođen je 1971. godine a živeo u domaćinstvu sa majkom – drugotuženom i sestrom. Drugotužena rođena _____. godine je penzioner, ima penziju od oko 23.000,00 dinara mesečno, ima režijske troškove od oko 6.000,00 dinara, bolesna, a posećuje i prvotuženog u KPD i za to ima mesečno troškove od oko 5.000,00 dinara. Zakonska zastupnica ima režijske troškove od oko 7.000,00 dinara mesečno, za mlađe dete plaća vrtić 4.000,00 dinara, a za starije dete koje uči engleski jezik izdvaja po 1.400,00 dinara mesečno, pored ostalih troškova. Prvotuženi bi trebalo da sa izdržavanja kazne izade 28.8.2007. godine. Potrebe za prvotužilju i drugotužilju utvrđene su u novčanom iznosu.

Izvršenju su ovako utvrđeni obavezi, međusobno su zaključeni da je izdržavanje srušeno u obavezi da solidarno sa prvotuženim svojim sinom a ocem tužilja, doprinosi izdržavanju tužilja kao njihov krvni srodnik u smislu člana 154. stav 2., 164. i 166. Porodičnog zakona i to u mesečnom iznosu od po 3.000,00 dinara, obzirom da otac tužilja nije u mogućnosti da doprinosi njihovom izdržavanju jer se nalazi u KPD gde izdržava kaznu zatvora.

Revizijom drugotužene se osnovano ukazuje da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo kada su obavezali drugotuženu da solidarno sa prvotuženim plaća izdržavanje tužiljama.

Naime, prema odredbi člana 8. Porodičnog zakona izdržavanje je i pravo i dužnost članova porodice određenih ovim zakonom. Maloletno dete ima, pre svega, pravo na izdržavanje od roditelja, a pravo na izdržavanje od drugih krvnih srodnika u pravoj ushodnoj liniji ako roditelji nisu živi ili nemaju dovoljno sredstava za izdržavanje (član 154. stav 1. i 2. Porodičnog zakona). Krvni srodnici ostvaruju međusobno pravo na izdržavanje redosledom kojim nasleđuju na osnovu zakona, a ako je više lica istovremeno dužno da daje izdržavanje, njihova je obaveza podeljena u smislu člana 166. stav 2. i 5. Porodičnog zakona.

Imajući u vidu da je obaveza izdržavanja podeljena – kad je istovremeno više lica dužno da daje izdržavanje, zahtev tužilja za solidarno obavezivanje tuženih da im plaćaju izdržavanje, po oceni Vrhovnog suda nije osnovan.

Osim toga, obaveza krvnih srodnika da izdržavaju maloletno dete kad su im roditelji živi ali nemaju dovoljno sredstava za život u situaciji kad je jedan od roditelja zaposlen i po tom osnovu ostvaruje prihode, a drugi roditelj na izdržavanju kazne za izvršeno krivično delo za koje je proglašen odgovornim, po oceni Vrhovnog suda, ne predstavlja razlog za prevajljivanje obaveze izdržavanja na krvne srodnike po ushodnoj liniji (babe i dede po ocu i majci i druge srodnike), koji bi ovu obavezu, da je utvrđena, trebalo da podele – jer nije solidarna, niti bi obaveza izdržavanja sa roditelja trebalo da pređe na druge krvne srodnike u situaciji kada su roditelji živi i sposobni da zarađuju dovoljno sredstava za izdržavanje svoje maloletne dece ili to čini samo jedan od roditelja.

Kako su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo kada su zaključili da postoji obaveza drugotužene da izdržava svoje unuke – tužilje u smislu člana 154. stav 2. u vezi člana 166. stav 2. i 5. Porodičnog zakona i da je ta obaveza solidarna sa obavezom jednog od roditelja tužilja – koji je na izdržavanju kazne zatvora, Vrhovni sud je na osnovu ovlašćenja iz člana 407., stav 1. Porodičnog zakona preinacio nižestepene presude i odlučio kao u stavu jedan izreke.

Odluka o troškovima parničnog postupka doneta je na osnovu člana 207. Porodičnog zakona u vezi člana 149.s tav 2., 157. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd